

Velikonoční cesta světla (Via Lucis)

I. zamyšlení: Ježíš vstal z mrtvých

Anděl řekl ženám: Vy se nebojte. Víím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. Není zde; byl vzkříšen, jak řekl. Pojdte se podívat na místo, kde ležel. (Mt 28,5–6)

II. zamyšlení: Petr a Jan u prázdného hrobu

Po něm přišel Šimon Petr a vešel do hrobu. Uviděl tam ležet lněná plátna, ale šátek, jímž ovázali Ježíšovu hlavu, neležel mezi plátny, nýbrž byl svinut na jiném místě. Potom vešel dovnitř i ten druhý učedník, který přišel k hrobu dřív; spatřil vše a uvěřil. (Jan 20,6–8)

III. zamyšlení: Ježíš se setkává s Marií Magdalskou

Ježíš jí řekl: „Marie!“ Obrátila se a zvolala hebrejsky: „Rabbuni“, to znamená „Mistře“. Marie Magdalská šla k učedníkům a oznámila jim: „Viděla jsem Pána a toto mi řekl.“ (Jan 20,16.18)

IV. zamyšlení: Ježíš se setkává s učedníky na cestě do Emaus

Téhož dne se dva z nich ubírali do vsi jménem Emaus, která je od Jeruzaléma vzdálena asi tři hodiny cesty. A jak to v řeči Ježíš se setkává s učedníky na cestě do Emaus probírali, připojil se k nim sám Ježíš a šel s nimi. A on jim řekl: Jak jste nechápaví! To je vám tak těžké uvěřit všemu, co mluvili proroci? Potom začal od Mojžíše a všech proroků a vykládal jim to, co se na něho vztahovalo ve všech částech Písma. (Lk 24,13.15.25.27)

V. zamyšlení: Ježíš se dává poznat při lámání chleba

Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, vzdal díky, lámal a rozdával jim. Tu se jim otevřely oči a poznali ho; ale on zmizel jejich zrakům. (Lk 24,30–31)

VI. zamyšlení: Ježíš se ukazuje Dvanácti ve večeřadle

Když o tom mluvili, stál tu on sám uprostřed nich a řekl jim: „Pokoj vám.“ Řekl jim: „Proč jste tak zmateni a proč vám takové věci přicházejí na mysl? Podívejte se na mé ruce a nohy: vždyť jsem to já. Dotkněte se mne a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jako to vidíte na mně.“ (Lk 24,36.38–39)

VII. zamyšlení: Ježíš dává učedníkům moc odpouštět hříchy

Téhož dne večer – prvního dne po sobotě – když byli učedníci ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš a postavil se uprostřed nich a řekl: „Pokoj vám.“ Ježíš jim znovu řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, a komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ (Jan 20,19.21–23)

VIII. zamyšlení: Ježíš utvrzuje Tomáše ve víře

Potom řekl Tomášovi: „Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuj a věř!“ Tomáš mu odpověděl: „Můj Pán a můj Bůh.“ (Jan 20,27–28)

IX. zamyšlení: Ježíš se setkává s učedníky u Tiberiadského jezera

Když začalo svítat, stál Ježíš na břehu, ale učedníci nevěděli, že je to on. Ježíš jim řekl: „Nemáte něco k jídlu?“ Odpověděli: „Nemáme.“ Řekl jim: „Hodte síť na pravou stranu lodi, tam ryby najdete.“ Hodili síť a nemohli ji ani utáhnout pro množství ryb. (Jan 21,4–6)

X. zamyšlení: Ježíš svěřuje Petrovi primát

Zeptal se ho potřetí: „Šimone, synu Janův, máš mne rád?“ Petr se zarmoutil nad tím, že se ho potřetí zeptal, má-li ho rád. Odpověděl mu: „Pane, ty víš všechno, ty víš také, že tě mám rád.“ Ježíš mu řekl: „Pas mé ovce!“ (Jan 21,17)

XI. zamyšlení: Ježíš posílá učedníky hlásat evangelium

Ježíš přistoupil a řekl jim: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“ (Mt 28,18–20)

XII. zamyšlení: Ježíš vystupuje do nebe

Po těch slovech byl před jejich zraky vzat vzhůru a oblak jim ho zastřel. (Sk 1,9)

XIII. zamyšlení: Učedníci spolu s Marií očekávají Ducha

Potom se z hory, které se říká Olivová, vrátili do Jeruzaléma; není to daleko, jen asi kolik je dovoleno ujít v sobotu. Ti všichni se svorně a vytrvale modlili spolu se ženami, s Marií, matkou Ježíšovou, a s jeho bratry. (Sk 1,12.14)

XIV. zamyšlení: Ježíš posílá svého Svatého Ducha

Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchř, a naplnil celý dům, kde byli. A ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden; všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat. (Sk 2,2–4)

Závěr: Modlitba rytíře a dámy Řádu Božího hrobu.

Pane, pro tvých Pět svatých ran,
které nosíme na našich insigniích, Tě prosíme:
Dávej nám sílu, abychom milovali vše, co stvořil tvůj Otec,
a nejvíce ze všech naše nepřátele.
Osvobod' naši mysl a naše srdce od hřichu, od zaujatosti, od sobectví a od podlosti,
abychom byli hodni tvé oběti.
Sešli na nás, rytíře a dámy Božího hrobu, svého Ducha,
aby z nás učinil přesvědčené a upřímné vyslance pokoje a lásky mezi našimi bratry
a zvláště mezi těmi, kdo se domnívají, že v tebe nevěří.
Dej nám víru, abychom čelili všem bolestem každodenního života
a zasloužili si jednoho dne s pokorou, ale bez obav stanout po tvém boku.
Amen.

(podle JANČAŘÍK Zdeněk (red.), *Modlitby salesiánské rodiny*, Portál, Praha 2015, s. 196–200).